

2013. május 21., kedd

32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.

P7_TA(2013)0201

A megújuló energia az európai belső energiapiacon

Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása a megújuló energia tekintetében az európai energiapiacon fennálló jelenlegi kihívásokról és esélyekről (2012/2259(INI))

(2016/C 055/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Megújuló energia: az európai energiapiac egyik meghatározó tényezője” című bizottsági közleményre és a kapcsolódó munkadokumentumokra (COM(2012)0271),
 - tekintettel az EUMSZ 194. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a 2050-ig szóló energiaügyi ütemtervről szóló bizottsági közleményre (COM(2011)0885),
 - tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot kísérő szolgálati munkadokumentumra (SEC(2008)0057),
 - tekintettel a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról szóló, 2011. október 25-i 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
 - tekintettel a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A7-0135/2013),
- A. mivel rövid, közép- és hosszú távon nő a megújuló energia európai energiaszerkezeten belüli részaránya, és Európa számára fontos hozzájárulást jelent a független, diverzifikált és alacsony kibocsátású energiaellátás biztosítása terén;
- B. mivel az energiaellátás terén a megújuló energiában rejlő lehetőségeket még nem merítették ki Európa-szerte;

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

⁽²⁾ HL L 326., 2011.12.8., 1. o.

⁽³⁾ HL L 211., 2009.8.14., 55. o.

⁽⁴⁾ HL L 211., 2009.8.14., 94. o.

2013. május 21., kedd

- C. mivel a megújuló energia európai energiaszerkezeten belüli növekvő részaránya a meglévő hálózati és információtechnológiai infrastruktúra kiépítését teszi szükségessé;
- D. mivel az energiaszerkezet diverzifikálása a megújuló energiákat felhasználó számos technológián alapul (vízenergia, geotermikus energia, napenergia, tengeri energia, szélenergia, hőszivattyú, biomassza, bioenergia), amelyek villamos energia, fűtés, hűtés vagy közlekedési megoldások formájában különféle szolgáltatásokat kínálnak;
- E. mivel az energiapolitikának mindig egyensúlyt kell tartania az ellátásbiztonság, a versenyképesség, a gazdaságosság és a környezeti fenntarthatóság céljai között;
- F. mivel jelenleg az EU végső energiafogyasztásának több mint felét illetően az energiaimporttól függ;
- G. mivel – a belső piac megvalósításával kapcsolatos, tagállamok közötti szolidaritás szellemében, és szem előtt tartva a környezet megóvásának és javításának szükségességét – az uniós energiapolitika célja többek között az új és meglévő megújuló energiaformák fejlesztésének előmozdítása;
- H. mivel a belső energiapiac 2014-ig történő megvalósításának elő kell segítenie új piaci résztvevők – köztük egyre több, megújuló energiát előállító kkv – nagyobb számban való megjelenését;
- I. mivel a liberalizáció és a verseny döntő szerepet játszik abban, hogy az energiaárak valamennyi uniós fogyasztó esetében csökkentsék;
- J. mivel a tagállam energiaforrások kiaknázási feltételeinek meghatározására vonatkozó joga, valamint a különböző energiaforrások és az energiaellátás általános szerkezetének megválasztása az uniós Szerződések értelmében a tagállamok hatáskörébe tartozik, mindazonáltal elengedhetetlenül fontos a fokozott együttműködés és kommunikáció; mivel a Bizottság 2050-ig szóló energiaügyi ütemterve megállapítja, hogy az európai energiarendszerrel kapcsolatos forgatókönyvek mindegyike esetén a megújuló energia jóval nagyobb részarányára van szükség;
- K. mivel a becslések szerint az EU jó úton van azon céljának elérése felé, hogy 2020-ig az energia 20 %-át megújuló energiaforrásokból nyerje;
- L. mivel az elmúlt években technológiai előrelépés történt a megújuló energián alapuló energiatermelésben, és e téren az Európai Unió világszerte vezető szerepet tölt be;
- M. mivel az európai gazdasági és adósságválságot még nem sikerült leküzdeni, és az államháztartások és a befektetői bizalom terén komoly kihívásokkal kell szembenézni; mivel a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés érdekében a válságot lehetőségként kellene felhasználni a tiszta technológiákba történő szükséges beruházások megtételére;
- N. mivel Európa liberalizált energiapiacain a megújuló forrásokból előállított energia részarányának növekedése magánberuházások függvénye, amelyeknek viszont a kiszámítható megújulóenergia-politika az előfeltétele;
- O. mivel a befektetőknek 2020 után is biztonságra és folytonosságra van szükségük jövőbeni beruházásaikhoz;
- P. mivel az energiafogyasztást csökkenteni, az energiatermelés, -továbbítás és -felhasználás hatékonyságát pedig növelni kell;
- Q. mivel a megújuló fűtési és hűtési technológiáknak kulcsszerepet kell játszaniuk az energiaágazat szén-dioxid-mentesítésében;
- R. mivel az energiaügyi ütemterv elismeri, hogy a földgáz különösen fontos szerepet fog játszani az energiarendszer átalakításában, és változó terhelést és alapterhelést is biztosít a megújuló energiaforrások támogatására;
- S. mivel a Bizottság számításai szerint a megújuló energiaforrások kereskedelmének optimalizálásával évi 8 milliárd eurót lehetne megtakarítani;

2013. május 21., kedd

T. mivel az erdőgazdálkodásra vonatkozó meglévő jogi eszközök megfelelő keretet hoznak létre az Európai Unióban előállított erdei biomassa fenntarthatóságának garantálásához;

A megújuló energia használhatósága

1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a megújuló energiaforrások, az energiahatékonysági intézkedésekkel és a rugalmas és intelligens infrastruktúrával együtt azokat a Bizottság által meghatározott opciókat jelentik, amelyekkel nem veszíthetünk semmit, és hogy Európában a megújuló energiaforrások a jövőben az energiaellátás egyre nagyobb hányadát fogják kitenni, a villamosenergia-ellátás és (a teljes uniós energiaigény közel felét kitevő) fűtés, illetve a hűtés terén, valamint a közlekedési ágazatban egyaránt, és csökkenteni fogják Európa hagyományos energiahordozóktól való függőségét; hozzáteszi azonban, hogy a 2050-ig terjedő időszakra célokat és mérföldköveket kell meghatározni annak érdekében, hogy a megújuló energiaforrásoknak megbízható jövőjük legyen az Unióban; emlékeztet rá, hogy a Bizottság által a 2050-ig szóló energiaügyi ütemtervben bemutatott forgatókönyvek mindegyike feltételezi, hogy a megújuló energiaforrások 2030-ig legalább 30 %-os részarányt érnek el az uniós energiaszerkezeten belül; ezért javasolja, hogy az Unió törekedjen egy még magasabb arány elérésére; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy 2030-ig teljesítendő kötelező jellegű uniós célértékre a megújuló energiaforrásokra vonatkozóan, szem előtt tartva, hogy milyen kölcsönhatásban állna ez más esetleges éghajlat- és energiapolitikai célkitűzésekkel, különös tekintettel az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó célértékre, továbbá hogyan hatna az uniós iparágak versenyképességére, ideértve a megújulóenergiaforrás-ágazatokat;

2. hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások nem csupán az éghajlatváltozás kezeléséhez és Európa energiafüggetlenségének fokozásához járulnak hozzá, hanem további jelentős környezeti előnyöket is kínálnak a levegőszennyezés, a hulladéktermelés és a vízhasználat, valamint az energiatermelés más formáihoz kötődő további kockázatok csökkenése révén;

3. hangsúlyozza, hogy az európai ipar és gazdaság versenyképességéhez nélkülözhetetlen a biztonságos, megfizethető és fenntartható energiaellátás; rámutat, hogy az EU-ban működő erőművek mintegy felét a következő évtizedben le kell cserélni, és hogy az energiaellátási rendszert korszerűsíteni kell és rugalmasabbá kell tenni, hogy alkalmazkodjon a megújuló energiaforrások arányának várható növekedéséhez; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások villamosenergia-termelésen, fűtésen, hűtésen és közlekedésen belüli részarányát – az ellátás biztonságának egyidejű fenntartása mellett – költséghatékonyan kell növelni, figyelembe véve a megújuló energiaforrások hasznát és teljes költségét, többek között a rendszerköltségeket; elismeri a megújulóenergia-technológiák növekvő versenyképességét, és hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrásokon és tiszta technológiákon alapuló ipar az európai versenyképesség növekedésének jelentős motorja, amely hatalmas munkahely-teremtési potenciállal rendelkezik, és nagymértékben hozzájárul az újabb iparágak és exportlehetőségek kialakulásához;

4. megállapítja, hogy a megújuló energia tagállamokban való intenzívebb térnyerése nyomán várhatóan növekedni fog a biomassa felhasználása, ami a gáznemű és szilárd biomassa tekintetében átfogó fenntarthatósági kritériumok kidolgozását teszi szükségessé;

5. kiemeli, hogy a biomassa és az egyéb ellenőrizhető energiaforrások megújulóenergia-ágazaton belüli jelenlegi és várható hozzájárulását a tisztességes és kiegyensúlyozott döntéshozatali folyamat elősegítése érdekében láthatóbbá kell tenni az érdekelt szereplők számára;

6. felhívja az Uniót annak biztosítására, hogy a megújuló energiaforrások energiatermelés és -felhasználás terén való előmozdítása ne veszélyeztesse sem az élelmezésbiztonságot, sem a fenntartható, minőségi élelmiszer-termelést, sem pedig a mezőgazdasági versenyképességet;

7. megállapítja, hogy az élelmiszer-előállítási rendszer számos eleme érzékeny a magasabb energiaköltségekre, és ez kedvezőtlen hatásokkal járhat a termelőkre és a fogyasztókra nézve;

8. elismeri, hogy a biometán járművekben – különösen a nehéz tehergépjárművekben – kis és nagy távolságokon való alkalmazásának, valamint az villamos energia városokon belüli rövid távolságon való használatának növelésével jelentősen csökkenthető a szén-dioxid-kibocsátás;

9. meggyőződése szerint a hulladékhasznosítás lehetőséget kínál a megújuló energiaforrások továbbfejlesztésére és az európai energiatervben meghatározott célok elérésére;

10. megállapítja, hogy néhány megújuló energiaforrás – például a geotermikus energia – képes helyi szinten folyamatosan hőt és villamos energiát biztosítani; úgy véli, hogy az ilyen helyi energiaforrások növelik az energiafüggetlenséget, többek között az elszigetelt közösségekben is;

2013. május 21., kedd

11. hangsúlyozza, hogy a fenntartható vízenergia minden formájában hozzájárul a jövőbeni megújulóenergia-ellátás céljának eléréséhez, és az energiatermelésen felül más hasznos funkciókat is ellát, például hozzájárul az árvízvédelemhez és a biztonságos ivóvízellátás szavatolásához; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék a lakosság tudatosságát a vízenergia számos előnye vonatkozásában;

12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet azokra a még kiaknázatlan lehetőségekre, amelyeket a megújuló energiaforrások a fűtés és a hűtés terén magukban rejtnek, valamint a megújuló energia nagyobb mértékű használata és az energiahatékonyságról, illetve az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvek végrehajtása közötti összefüggésekre és az ebből adódó lehetőségekre;

13. rámutat, hogy a megújuló energiaforrások kiépítésénél a Nap pályájának és Európa különböző időzónáinak figyelembevétele megtakarítási lehetőségeket hordoz;

14. megállapítja, hogy a tagállamok a megújuló energiáról szóló 2009/28/EK uniós irányelv által kínált keretek között jelenleg egymástól függetlenül lépnek fel a megújuló energiaforrások saját, egymástól jelentős mértékben eltérő igazgatási kereteiken belüli előmozdítása érdekében, és hogy ez súlyosbítja az egyenlőtlen fejlődésüket, miközben a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos fejlesztési lehetőségek a technikai, nem technikai jellegű és természetes adottságok miatt különböznek, tekintettel az eltérő regionális versenyelőnyökre; hangsúlyozza, hogy a működő belső piac hozzájárulhat a megújuló energiaforrások különbözőségének és a természeti erőforrások egyenlőtlen eloszlásának kompenzálásához; úgy véli, hogy a legtöbb terület hozzájárulhat a megújuló energiaforrások fejlesztéséhez; ugyanakkor megjegyzi, hogy a közpénzek hatékony felhasználásának biztosítása érdekében a megújuló energiaforrásokba történő beruházást ott kell ösztönözni, ahol azokban a legnagyobb potenciál rejlik;

15. megállapítja, hogy a megújuló energia társadalmi és politikai elfogadottsága nem egyforma, ahogy eltérő elfogadottság jellemző az energiatermelés és az infrastruktúra legtöbb más típusára is; megállapítja, hogy jelentős különbségek mutatkoznak abban a tekintetben, hogy mennyiben állnak rendelkezésre állami és magánforrások a megújuló energiaforrások támogatására; hangsúlyozza, hogy a beruházási tőkéhez való hozzáférés kulcsfontosságú tényező a megújuló energia további fejlesztése szempontjából, különös tekintettel a pénzügyi válságra, amely a beruházói tőke jelentős mértékű felárához vezetett; úgy véli, hogy ahol piaci hiányosságok mutatkoznak, vagy ahol a termelőknek korlátozottak a lehetőségeik piaci alapú finanszírozás biztosítására, elő kell segíteni a megújuló energiaforrásokat célzó beruházási tőkéhez való további hozzáférést; javasolja, hogy a Bizottság az Európai Beruházási Bankkal és a nemzeti állami intézményekkel együtt vizsgálja meg, milyen innovatív pénzügyi eszközök alkalmazására van lehetőség a megújulóenergia-projektek finanszírozásához, miközben a szén-dioxid-piacoknak szerepet kell vállalniuk a megújulóenergia-projektekbe való beruházások ösztönzésében;

16. megállapítja, hogy az energiapiacra megjelenő megújuló energiaforrások egy része gazdaságilag versenyképes, míg más technológiák közelítenek a piaci árakhoz; egyetért a Bizottsággal abban, hogy minden megfelelő, pénzügyileg fenntartható eszközt be kell vetni annak érdekében, hogy a megújuló energiaforrások gazdasági versenyképességének növelése érdekében csökkenjenek a költségek;

17. úgy véli, hogy fokozatosan fel kell számolni a versenyre káros támogatásokat, valamint a környezetre káros fosszilis tüzelőanyagok támogatását;

A megújuló energia az európai belső energiapiacra

18. megjegyzi, hogy a gáz és a villamos energia belső piaca, amelyet 2014-ig meg kell valósítani, alapvetően fontos lesz a megújuló energiaforrások integrálásához, és a változó villamosenergia-termelés költséghatékony kiegyensúlyozó eszközeként fog szolgálni; üdvözli a Bizottság jelentését a belső energiapiac megvalósításának és a harmadik csomag végrehajtásának állásáról; felszólítja a Bizottságot, hogy az össze rendelkezésre álló eszközt, köztük a tagállamok Európai Bíróság előtti felelősségre vonását is használja fel arra, hogy a belső energiapiac megvalósulását minél előrébb hozza, felszólítja a Bizottságot, hogy kezelje a nem helyénvaló piaci koncentrációt, amennyiben az akadályozza a versenyt; felszólítja a tagállamokat, hogy folytassák a belső energiapiaci jogszabályok teljes körű végrehajtását, a rendszerkapcsolatok fejlesztését, valamint az energiaszigetek és a szűk keresztmetszetek felszámolását;

19. megállapítja, hogy a nemzeti piacok jellemzőinek különbözősége, az eltérő potenciálok, valamint az eltérő szakaszokban lévő technológiai megoldások és érettség miatt jelenleg az Unión belül egyidejűleg számos különböző támogatási mechanizmus létezik a megújuló energiaforrásokra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy ez a különbözőség súlyosbítja a belső energiapiac problémáit, például azáltal, hogy a hatékonyság hiányához vezet a határokon átnyúló villamosenergia-kereskedelemben; üdvözli a támogatási rendszer reformjával kapcsolatos bizottsági iránymutatást;

2013. május 21., kedd

20. megjegyzi, hogy a belső energiapiac megvalósulásának legnagyobb haszonélvezői a fogyasztók; támogatja a Bizottság véleményét, amely szerint a versenyt ki kell terjeszteni a megújuló energiaforrásokra, miután azok éretté és gazdaságilag életképesé váltak, továbbá minden egyéb energiaforrásra, mert az innováció terén történő előrelépéseket és az árcsökkenéseket legjobban a verseny ösztönzi, megelőzve ezáltal az energiaszegénység kiterjedését; hangsúlyozza, hogy a kiskereskedelmi szinten ma is fennálló szabályozott árak veszélyeztetik a fogyasztók azon képességét, hogy teljes mértékben gyakorolják döntési szabadságukat;

21. megállapítja, hogy a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelvvel létrehozott együttműködési mechanizmusokat mindeddig alig alkalmazták, de számos együttműködési program tervezése van folyamatban; utal a Bizottság azon felismeréseire, amelyek szerint a meglévő együttműködési lehetőségek jobb kihasználása jelentős haszonnal járhat, így például felendítheti a kereskedelmet; üdvözlöi a Bizottság azon bejelentését, hogy iránymutatásokat dolgoz ki az Unión belüli együttműködésre vonatkozóan, amelyekben bemutatja az együttműködési mechanizmusok gyakorlati alkalmazását, valamint felvázolja a vonatkozó kihívásokat és leküzdésük módjait; felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon az uniós iránymutatások tagállamok általi végrehajtásáról; felszólítja a Bizottságot, hogy értelmezze a megújuló energiaforrásokról szóló (2009/28/EK) irányelv 13. cikkét, annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok helyesen hajtásák végre az irányelvet, és a hatóságok ne a versenyt torzító módon alkalmazzák a hitelesítési és engedélyezési eljárásokat; felszólítja a tagállamokat, hogy ezt követően adott esetben használják ki jobban az együttműködési mechanizmusokat, és fokozzák az egymás közötti kommunikációt is;

22. üdvözlöi, hogy javultak a napon belüli piacokon rendelkezésre álló szélturbina-kapacitások előrejelzését szolgáló módszerek, lehetővé téve a változó megújuló energiaforrásokból származó villamos energia jobb integrálását; hasonlóképpen üdvözlöi a harmadik belső energiapiaci csomagban előírt új hálózati előírásokat, amelyeket a releváns szereplők jelenleg dolgoznak ki, és amelyek a frekvencia stabilizálását eredményezik, amivel hozzájárulnak a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia jobb integrálásához;

23. hangsúlyozza, hogy haladéktalanul megfelelő piaci szabályoknak kell előmozdítaniuk a megújuló energiaforrásoknak az energiarendszerbe és az európai belső energiapiacba történő fokozatos integrálását minden tagállamban, és hogy a megújuló energiaforrások különböző típusainak – belső adottságaiknak és képességeiknek megfelelően – hosszú távon el kell látniuk azokat a rendszer stabilitásához szükséges funkciókat és feladatokat, amelyeket korábban a hagyományos energiahordozók biztosítottak; hangsúlyozza, hogy az Unióban ígéretes példák vannak ilyen piacokra; e tekintetben szorgalmazza, hogy a tervezés és végrehajtás során fordítsanak nagyobb figyelmet a megújuló energiaforrásokhoz társuló közvetlen és közvetett, kedvező és kedvezőtlen mellékhatásokra, különös tekintettel a meglévő infrastruktúrára, például az átviteli és elosztóhálózatokra, valamint a környezetre, a biológiai sokféleségre és a természet védelmére; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék a lakosság tudatosságát a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos technológiák lehetséges hatásaira vonatkozóan;

24. felszólítja a Bizottságot, hogy költség-haszon elemzés alapján mérlegelje, hogy miként hatnak a hatályos környezetvédelmi jogszabályok – például a vízügyi keretirányelv, illetve a madárvédelmi irányelv – a megújuló energiaforrások fejlődésére;

Infrastrukturális követelmények

25. megállapítja, hogy a megújuló energiaforrásokból származó energia bizonyos esetekben decentralizált, terheléstől távol történő, időjárásfüggő és változó betáplálásához a jelenlegi – kizárólag hagyományos energiahordozók számára kialakított – energiainfrastruktúrától eltérő infrastruktúráról kell gondoskodni; hangsúlyozza, hogy az energiahálózat ilyen korszerűsítésekor alkalmazkodni kell a termelés, a szállítás, az elosztás és a kiegyenlítő technológiák, valamint az egész energiarendszer változásaihoz; hangsúlyozza, hogy bizonyos megújuló energiaforrások kiegyensúlyozhatják a változó energiaforrásokat, és ezáltal enyhíthetik a kiegészítő hálózati infrastruktúra szükségességét; hangsúlyozza, hogy az infrastruktúra fejlesztése halaszthatatlan és nélkülözhetetlen lépés az egységes piac sikeréhez és a megújuló forrásokból előállított energia piaci integrálásához; megjegyzi, hogy ebben a tekintetben – és különösen a határokon átnyúló új infrastruktúrák kiépülésének felgyorsítása szempontjából – létfontosságú az energiainfrastruktúra-csomag végrehajtása; hangsúlyozza, hogy az energiainfrastruktúra-projektekre vonatkozó engedélyezési eljárásokat fel kell gyorsítani;

26. rámutat arra, hogy a megújulóenergia-termelő helyek közül sokat azért nem használnak ki tervezett kapacitással, mert a hálózat nem képes felvenni az ily módon termelt energiát;

27. megállapítja, hogy az ellátás biztonságának szavatolása érdekében a változó betáplálás jellemezte megújuló energiaforrások fejlesztéséhez szükség van az ingadozások rugalmas kiegyensúlyozására és a rugalmas tárolásra egy, a határokon átnyúló kereskedelmet lehetővé tévő integrált és összekapcsolt európai villamosenergia-hálózat révén, továbbá szükség van keresleti-kínálati rendszerekre, energiatárolásra és rugalmas erőművekre; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje, van-e kapacitási probléma az EU-ban, és mekkora az a nem megszakítható kapacitás, amelyet egy integrált uniós

2013. május 21., kedd

energiarendszerben a változó megújuló energiaforrások biztosítani tudnak, továbbá hogy értékelje a termelés-megfelelőségre gyakorolt lehetséges hatást; egyetért a Bizottság elemzésével, amely szerint a tartalékkapacitási mechanizmusok kiépítése jelentős költségekkel járna, és torzíthatja az árjelzést; tudomásul veszi, hogy e tartalékok rendelkezésre állása tekintetében gazdasági biztosítékok nyújtása céljából egyre inkább szükség van egy stabil politikai keretre, valamint a rendszert érintő és a kiegyensúlyozásra irányuló szolgáltatásokra; elutasítja az energiahordozók közötti támogatási versenyt, és szorgalmazza az energiapiacnak a hosszú távú uniós energia- és éghajlat-politikai célkitűzésekhez igazodó kialakítását, ami lehetővé teszi a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos technológiák belső energiapiacba való integrálódását, ugyanakkor elismeri, hogy az állami támogatásra hagyományosan szükség volt az összes energiaforrás fejlesztése során;

28. hangsúlyozza a szuperhálózat és az északi-tengeri szélerőmű-hálózat megújuló energiaforrásai költséghatékony kiaknázásának fontosságát; e tekintetben kiemeli az északi-tengeri országok tengeri szélerőmű-hálózati kezdeményezésének (NSCOGI) jelentőségét egy olyan időszakban, amikor több mint 140 GW-nak megfelelő tengeri szélerőmű-projektet jelentettek be; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy adjanak újabb lendületet az NSCOGI-nak;

29. emlékeztet arra, hogy az utóbbi tíz év alatt az új termelési kapacitásokra fordított összes beruházás több mint felét a megújuló energiaforrásokra irányuló beruházások teszik ki, és ez a részarány tovább fog nőni; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások energiaszerkezeten belüli magas részaránya jelentős kihívások elé állítja a meglévő hálózati infrastruktúrát, amelyek leküzdéséhez beruházásokra van szükség; megállapítja, hogy egyes olyan tagállamokban, ahol a megújuló energiaforrásokból származó energia megnövekedett betáplálását nem kísérte az energiahálózatok egyidejű fejlesztése, az ellátás biztonságát veszélyezteti a megújuló energiaforrásokból származó betáplálás; rámutat, hogy az ENTSO-E szerint az európai energiahálózatokban tapasztalható összes szűk keresztmetszet jelentős része összefügg a megújuló energiaforrások betáplálásával; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az elosztóhálózatok szűk keresztmetszeteinek megszüntetéséhez új módszereket kell alkalmazni, amelyek nem mindig járnak együtt a hálózat bővítésével és megerősítésével; bízik abban, hogy az európai hálózat fejlesztésének előnyei – amely fejlesztésre az egységes villamosenergia-piac létrehozásához is szükség van – az uniós energiarendszer sokkal hatékonyabb működésének biztosítása révén ellensúlyozhatják annak költségeit; felhívja az átviteli rendszer-üzemeltetőket, hogy hálózatfejlesztési eljárásaikat a megújuló energiaforrásokra alapozott termelési kapacitás integrálását szem előtt tartva korszerűsítsék, fenntartva az ellátás biztonságát, valamint hogy fokozzák az elosztórendszerek üzemeltetőivel való együttműködést;

30. megállapítja, hogy az Unión belül számos, a megújuló energiaforrások szempontjából legjobb és legversenyképesebb helyszín földrajzilag jelentős távolságra van az energiafogyasztás központjaitól, ami miatt ezek a helyszínek csak az átviteli és elosztórendszerek kiépítése, valamint a határokon átnyúló összeköttetések megerősítése után használhatók optimálisan; továbbá rámutat a fogyasztás központjaihoz közel eső, decentralizált megújulóenergia-ellátás előnyeire; hangsúlyozza, hogy ez megfelelő infrastruktúrák működése esetén költségsökkenéshez vezethet, csökkentheti a hálózatbővítés szükségességét, és megelőzheti a túlterheléseket; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak elő kell segítenie a megfelelő modellezési eszközök kidolgozását a távol eső, nagyméretű erőművek és az elosztó létesítmények optimális összetételének meghatározása céljából; rámutat az energiarendszer integrált – mind a hő-, mind pedig a villamosenergia-keresletre és -kínálatra kiterjedő – megközelítésében rejlő lehetőségekre; emellett utal a helyi megújulóenergia-termelésben, például a mikrotermelésben, illetve az olyan szövetkezetekben rejlő potenciálra, amelyek keretében a polgárok közösen ruháznak be a megújulóenergia-termelésbe és -ellátásba, például a geotermikus fűtésbe és a napenergiába, amint arra a Bizottság közleménye is kitér;

31. megállapítja, hogy az elégtelen hálózati kapacitások és tárolási lehetőségek, valamint az átviteli hálózatok üzemeltetői közötti nem kielégítő együttműködés hozzájárulhat az összehangolatlan, határokon átnyúló energia-áramlásokhoz (hurokáramlások – loop flows) és súlyos vészhelyzeteket válthat ki más tagállamokban, így az ellátás biztonságának fenntartása céljából a terhelésbe való növekvő beavatkozásokat tesz szükségessé, ha nem jár együtt a szükséges optimalizálással (például a hőmérsékleti görbe ellenőrzésével) és a hálózat kiépítésével e tagállamokban; aggódik a hálózati infrastruktúra kiépítésének és karbantartásának a tagállamokban tapasztalható helyzete miatt; felszólítja a tagállamokat, hogy az átviteli és elosztóhálózatok kiépítését mihamarabb mozdítsák elő, illetve támogassák az átviteli hálózatok üzemeltetői közötti együttműködést;

32. hangsúlyozza az intelligens hálózatokban, a keresletoldali gazdálkodási eszközökben és a villamos energia tárolására szolgáló technológiákban rejlő lehetőségeket, mind a megújuló energiaforrásokból származó villamos energia lehető legjobb bevonásának, mind a hálózati ingadozások kiegyenlítésének elősegítése szempontjából; emlékeztet arra, hogy sürgősen további kutatásra van szükség az energiatárolással kapcsolatban, beleértve a vízvivattyúval működtetett vízerőművekkel folytatott együttműködés alapján zajló kutatást is, és energiatároló létesítményeket kell létrehozni; megjegyzi, hogy különösen a változó sebességű tárolási lehetőségekkel kapcsolatos kutatásokat kellene folytatni, mivel ezek a tárolási sebesség szabályozásánál nagyobb rugalmasságot, és ezáltal gyorsabb és célzottabb bekapcsolást tesznek lehetővé; felszólítja a Bizottságot, hogy mellőzze a villamosenergia-tárolók üzemeltetőinek kettős adóztatását;

2013. május 21., kedd

33. szükségesnek tartja, hogy létrejőjenek a villamosenergia-ellátás kiegyensúlyozására irányuló szolgáltatások határokon átnyúló piacai, valamint hogy – a tározós vízenergia határokon átívelő integrációjára tekintettel – mihamarabb kiépüljön az európai átviteli hálózat, különösen Skandináviában, az Alpokban és a Pireneusokban;

34. hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások tervezett kiépítése tekintetében a vízenergiának központi szerepet kell kapnia, mindenekelőtt a növekvő, ingadozó megújulóenergia-termelés kiegyenlítése, illetve a szivattyús tárolókkal kapcsolatos villamosenergia-tárolási megoldások terén; hangsúlyozza ennél fogva, hogy a vízenergia-termelés és a szivattyús tárolók kiépítése terén az Unión belüli lehetőségeket teljes mértékben ki kell aknázni;

35. elismeri, hogy a gázinfrastruktúra fontos szerepet fog játszani a megújuló energia európai fejlődésében; rámutat arra, hogy a biogáz – mint megújuló energia – biometánként jelenleg egyszerűen betáplálható a létező gázhálózatba, valamint, hogy az új technológiák – mint az áram segítségével hidrogént vagy gázt előállító technológiák – még inkább részesüljenek a jövőbeni alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság keretei nyújtotta előnyökből, mivel felhasználják a meglévő és az új infrastruktúrákat, amelyeket támogatni és fejleszteni kell;

36. úgy véli, hogy az ikt a jövőben hozzá fog járulni az energiakínálat és -kereslet irányításához, és növelni fogja a fogyasztók piaci aktivitását; felszólítja a Bizottságot, hogy a harmadik belső energiapiaci csomaggal összhangban minél előbb terjesszen elő javaslatokat az intelligensebb villamosenergia-hálózatok és mérők fejlesztésére, támogatására és szabványosítására, mivel ez még inkább lehetővé fogja tenni több piaci résztvevő bevonását és fokozni fogja a távközlési és energiahálózatokon belül a kiépítés, fejlesztés és karbantartás során megvalósuló lehetséges szinergiákat; kéri a Bizottságot, hogy különösen támogassa az ezzel kapcsolatos kutatást és fejlesztést; hangsúlyozza, hogy ennek során a kínálati oldali tervezési biztonság mellett fontos szerepet kell játszania a fogyasztók általi elfogadásnak is, akiket az intelligens fogyasztásmérők fő haszonélvezőivé kell tenni, és akiknek az adatvédelmi jogait biztosítani kell az új adatvédelmi irányelvvel összhangban; sürgeti a Bizottságot, hogy alaposan értékelje az intelligens fogyasztásmérők kiépítésére vonatkozó költség-haszon elemzéseket és az intelligens mérők különböző fogyasztási csoportokra gyakorolt hatását; elismeri, hogy a fogyasztók bevonása lényeges az intelligens fogyasztásmérők sikeres elterjesztéséhez;

37. megállapítja, hogy az ikt ágazat példaképként szolgálhat az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások támogatása terén, mivel az EU-n belüli adatközpontjai és a teljes villamosenergia-fogyasztás mintegy 1,5 %-át kitevő fogyasztása révén önmagában az egyik legnagyobb áramfogyasztó, és mivel a fogyasztók egyre inkább tudatában vannak az általuk használt informatikai és felhőalapú szolgáltatások szénlábnyomának;

38. megállapítja, hogy a szélturbinák és napelemek építése bizonyos régiókban, különösen a kis községekben és a szigeteken társadalmi ellenállásba ütközött; rámutat arra, hogy a helyi lakosság szerint a szélturbinák és a napelemek visszavetik az idegenforgalmat, valamint károsítják a természetet és rontják a vidéki területek és a szigetek tájképét;

39. hangsúlyozza, hogy ahol a megújulóenergia-termelés szövetkezetek révén vagy a közösségi tulajdonlási modellek szerint a polgárok kezében van, ott a megújuló energiák társadalmi elfogadottsága nagyobb, aminek köszönhetően csökken a végrehajtáshoz és az energiarendszer átalakításának a nyilvánossággal való nagyobb mértékű elfogadtatásához szükséges tervezési idő;

40. hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások további kiépítése, valamint az egyéb energiatermelő létesítmények és infrastruktúra felépítése meg fogja változtatni a tájképet Európában; ragaszkodik ahhoz, hogy ez nem eredményezhet ökológiai károkat, többek között a Natura 2000 területeken, és a védett tájképi területeken; megállapítja, hogy a megújuló energia társadalmi elfogadottságát csak átlátható és összehangolt területfejlesztési, építési és engedélyezési eljárások, valamint kötelező és jól időzített társadalmi konzultáció révén lehet elérni minden érdekelt fél, beleértve a helyi szintet is, kezdettől fogva történő bevonása mellett; hangsúlyozza, hogy a polgárok és az érdekelt felek részvétele – többek között szövetkezetekben – hozzájárulhat a társadalmi elfogadottság eléréséhez, ahogyan a helyi gazdaságok számára biztosított előnyök fokozottabb kommunikálása is;

A fogyasztók jogainak erősítése

41. a megújuló energiaforrások társadalmi elfogadottságának növelése érdekében további fellépést tart szükségesnek; ezzel egyidejűleg megállapítja, hogy e cél megvalósítását szolgáló hatékony fellépésként az energiatermelés folyamatának irányítására képes termelővel/fogyasztóval („prosumer”) kapcsolatos holisztikus megközelítést kell alkalmazni;

42. elismeri a kis méretű, megújulóenergia-alapú termelőegységek fontosságát a megújuló energiaforrások részarányának növelésében; elismeri, hogy a kis méretű, megújulóenergia-alapú termelőegységek kiépítése lehetőséget kínál az önálló háztartások, ipari üzemek és közösségek számára, hogy energiatermelőkké váljanak, és ezáltal tudatosodjanak bennük az energiatermelés- és fogyasztás hatékony módjai; hangsúlyozza, hogy a mikro-energiatermelés jelentős szerepet játszik az energiahatékonyság növelésében; hangsúlyozza, hogy a kis méretű, megújulóenergia-alapú

2013. május 21., kedd

termelőegységek kiépítése az energiaszámlák összegének jelentős csökkenését és új üzleti modellek és munkahelyek létrejöttét eredményezheti;

43. megállapítja e tekintetben, hogy a megújulóenergia-termelésre alakult helyi szövetkezetek ösztönzése fontos ahhoz, hogy növekedjen a lakosság részvétele, hozzáférhetőbbé váljon a megújuló energia, és pénzügyi beruházásokra kerüljön sor;

44. hangsúlyozza, hogy a kis méretű, megújulóenergia-alapú termelőegységek, a tárolás, a keresletoldali gazdálkodás és az energiahatékonyság okos ötvözésével csökkenthető a helyi hálózatok csúcsterhelés alatti használata, ezáltal mérséklődnek az elosztórendszer-üzemeltetők által viselt általános beruházási költségek;

45. megállapítja, hogy a hatékony helyi energiafogyasztás és -termelés előfeltétele – a termeléshez hozzájáruló fogyasztók és az elosztóhálózatok szempontjából – az intelligens fogyasztásmérők és általánosabban az intelligens hálózatok kiépítése;

46. üdvözli a Bizottság bejelentését, miszerint az energiatechnológiákról és az innovációról szóló, a mikro-energiatermelést középpontba helyező közleményt fog kiadni;

47. úgy véli, hogy az Unió regionális politikája fontos szerepet játszik a megújulóenergia-termelés és az energiahatékonyság Európa-szerte történő előmozdításában, valamint a villamosenergia-szolgáltatás és az energiaszállítási szolgáltatások területén; pozitívan értékeli, hogy a megújuló energia használatának elősegítésére szánt kohéziós és regionális politikai erőfeszítések időszakra időszakra bővülnek abból a célból, hogy a megújuló energiaforrások teljes mértékben hozzájáruljanak az uniós energiapolitikai célokhoz, és hogy az energiával kapcsolatos uniós célkitűzések Uniószerre végrehajtásra kerüljenek; különösen fontosnak tartja, hogy az európai politika arra irányuljon, hogy a finanszírozási arány a következő, 2014 és 2020 közötti időszakban elegendő legyen;

48. támogatja a többszintű irányítást és a decentralizált megközelítést az energiapolitika és a megújuló energiák terén, ideértve többek között a Polgármesterek Szövetségének részvételét és az intelligens városok kezdeményezés továbbfejlesztését, valamint a legjobb megoldások helyi és regionális szintű népszerűsítését tájékoztatási kampányok segítségével;

49. rámutat, hogy a mezőgazdaság és a vidéki térségek rendelkeznek potenciállal a megújulóenergia-termelés jelentős részének biztosítására, ezért az új agrár- és vidékfejlesztési politikának elő kell segítenie a megújuló energiák termelését;

50. elismeri az alternatív energiaforrások mezőgazdasági üzemekben való – különösen kis nagyságrendű – fejlesztése elősegítésének és ösztönzésének, valamint a vonatkozó módszerek gazdálkodók és fogyasztók körében való terjesztésének jelentőségét;

51. hangsúlyozza, hogy a gazdálkodók közötti együttműködés jelentősen hozzájárulhat a megújuló energiaforrások előmozdítására irányuló politika sikeréhez;

52. felszólítja az Európai Beruházási Bankot, hogy pénzügyi közvetítőként keresztül hozzon létre a szükséges kezdőtőkét biztosító gördülő alapokat, továbbá műszaki támogatást a mezőgazdasági üzemekben zajló és közösségi tulajdonban lévő mikro- és kisléptékű, megújuló forrásokon alapuló villamosenergia- és hőtermelési rendszerek számára, amelyeknek nyereségét vissza lehet forgatni további rendszerekbe;

Nemzetközi együttműködés és kereskedelem

53. emlékeztet arra, hogy a fosszilis tüzelőanyagok behozatala miatti uniós kereskedelmi deficit az elkövetkező években várhatóan növekedni fog, és hogy az importált fosszilis energiahordozóktól való függés egyre nagyobb politikai, gazdasági és környezeti kockázatokkal jár; e tekintetben hangsúlyozza a hazai megújuló energia szerepét az ellátás biztonsága, valamint a kőolaj- és földgázexportáló országok viszonylatában a pozitív kereskedelmi mérleg helyreállítása terén, és hogy ezért ezeknek nagyobb szerepet kellene játszaniuk az Európai Unió energiabiztonságának biztosításában;

54. tudatában van annak, hogy a megújuló energia világgiapei növekednek, és ez pozitív hatással fog járni az európai iparra, a munkahelyteremtésre, az árakra és világszinten és az EU-n belül a meglévő és új technológiák továbbfejlesztésére, feltéve, hogy az Unió megújuló energiaforrásokra vonatkozó politikai és szabályozási kerete kiszámítható marad és elősegíti a tiszta technológiákkal foglalkozó vállalkozások számára, hogy megőrizzék globális versenytársaikkal szembeni versenyelőnyüket és vezető helyzetüket; fontos jövőbeni kereskedelmi partnereknek ismerni el az OECD-n kívüli országokat, mivel jelentős potenciállal rendelkeznek a megújuló energiaforrások területén;

2013. május 21., kedd

55. hangsúlyozza, hogy a piacon nem fogadható el a verseny engedély nélküli torzítása, mivel kizárólag a tisztességes uniós szintű verseny biztosít ésszerű árszínvonalat a megújuló energiákkal kapcsolatos technológiák tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban zárja le a tisztességtelen gyakorlatokkal kapcsolatban folyamatban lévő eljárásokat; hangsúlyozza, hogy a szabad és nyitott világpiacok kínálják a legjobb feltételeket a megújuló energiaforrások használatának növekedéséhez; hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi korlátozásokat még inkább le kell építeni; felszólítja a Bizottságot, hogy ne emeljen új kereskedelmi akadályokat a megújuló energiaforrásokhoz használt késztermékek vagy technológiák alkatrészei előtt, felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen intézkedéseket a kereskedelem útjában álló akadályok felszámolására, a tisztességes verseny megővésére, segítse az uniós vállalatokat abban, hogy belépjenek az EU-n kívüli piacokra, valamint lépjen fel a kereskedelmet torzító állítólagos gyakorlatokkal, többek között a jogellenes állami támogatásokkal szemben;

56. sürgeti a Bizottságot, hogy aktívan kövesse figyelemmel ezen a területen az EU kereskedelmi partnerei által alkalmazott indokolatlan nem vámjellegű akadályokat, szubvenciókat és dömpingintézkedéseket is;

57. felszólítja a Bizottságot, hogy nyugtázza a WTO információtechnológiai megállapodását, és vizsgálja meg egy környezettchnológiai szabadkereskedelmi megállapodás kezdeményezésének lehetőségeit, azaz egy olyan megállapodását, amely megteremti a környezettchnológiai termékek vámmentes kereskedelmét;

58. hangsúlyozza, hogy e stratégiának ösztönöznie kell a kereskedelem könnyítését is annak érdekében, hogy támogassa a fejlődő országok erőfeszítéseit ezen a sajátos területen, és lehetővé tegye a megújuló energiák kereskedelmi áruként történő forgalmazását;

59. hangsúlyozza, hogy a kereskedelem fontos szerepet tölt be annak biztosításában, hogy a megújuló energia előállítás és finanszírozása fenntartható legyen; emlékeztet arra, hogy a bioenergiák és a mezőgazdasági üzemanyagok behozatalakor tiszteletben kell tartani az uniós fenntarthatósági feltételeket, amelyeket egyértelműen meg kell határozni; e célból ösztönzi a Bizottságot, hogy további feltételként vezesse be a közvetett földhasználat kritériumát; javasolja, hogy a kereskedelmi megállapodások foglaljanak magukban az erdőirtás és az erdőpusztítás elleni, valamint a helyes föld- és vízgazdálkodásra ösztönző rendelkezéseket; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa az illegális fakitermeléssel kapcsolatos önkéntes partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalásokat az érintett harmadik országokkal;

60. hangsúlyozza, hogy megerősített energiapolitikai együttműködésre van szükség az EU-val szomszédos államokkal, beleértve a megújuló energiát is, valamint hogy hatékonyabban ki kell aknázni a megújuló energiahordozókban rejlő kereskedelmi lehetőségeket; hangsúlyozza a mind az EU-n belüli, mind a szomszédos államokkal folytatott együttműködést elősegítő megfelelő infrastruktúra szükségességét; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos együttműködésnek ki kell terjednie a megfelelő uniós politikai célokra is; hangsúlyozza, hogy különösen a Földközi-tenger térségében van nagy esély a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelésre; emlékeztet az olyan külső projektekben, mint a Desertec, a Medgrid és a Helios, valamint a vízerőművek Norvégiában és Svájcban történő további kiépítésében rejlő lehetőségekre, beleértve kiegészítési célokra való felhasználásuk lehetőségét; kiemeli e nagyszabású megújulóenergia-projektek jelentős helyi hozzáadott értékét is;

61. hangsúlyozza, hogy stabilitásának és megbízhatóságának fokozása érdekében a nemzetközi együttműködésnek – az Energiaközösséghez hasonlóan – megbízható szabályozási kereten és az Unió megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos vívmányain kell alapulnia;

62. felszólít a technológia területén vezető szerepet betöltő többi állammal (az Egyesült Államokkal és Japánnal) való összehangolt cselekvésre, hogy választ lehessen adni azokra a felmerülő kihívásokra, mint például a nyersanyagok és ritkaföldfémek hiánya, amelyek hatással vannak a megújulóenergia-technológiák alkalmazására;

63. hangsúlyozza, hogy az EU-nak a megújuló energiaforrások terén szoros tudományos együttműködést kell kialakítania nemzetközi partnereivel, különösen a BRICS-országokkal, és az ezen országokkal folytatott kutatási és innovációs együttműködésre vonatkozó világos szakpolitikát kell kidolgoznia;

Innováció, kutatás és fejlesztés, valamint iparpolitika

64. megállapítja, hogy Európának erőfeszítéseket kell tennie az ipari és kutatás-fejlesztési kapacitás terén, hogy a megújulóenergia-technológia területén továbbra is vezető szerepet játszhasson; hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni a kis- és középvállalkozások működéséhez és nemzetközivé válásához szükséges versenykörülményeket és törekedni kell a bürokratikus akadályok csökkentésére; kiemeli, hogy csak a kutatás és fejlesztés révén történő újítás biztosíthatja az európai technológiai vezető szerepet a megújuló energiaforrások technológiájának piacain; hangsúlyozza, hogy a magánbefektetőknek biztonságra van szükségük; felszólítja a Bizottságot, hogy az energiatechnológiákkal, többek között elsősorban a megújulóenergia-technológiákkal kapcsolatban segítsen elő egy iparpolitikai stratégiát azzal a céllal, hogy biztosítsa az EU vezető szerepét az energiatechnológiák, különösen a megújuló energia terén;

65. kiemeli az EU iparának a szélenergia-technológiák területén meglévő vezető szerepét, valamint azt, hogy az európai tengeri szélenergia-ipar nagymértékben hozzájárulhat a Balti-tenger és az Északi-tenger mentén fekvő tagállamok újraparosításához;

2013. május 21., kedd

66. hangsúlyozza, hogy a képzett munkaerőt és a megújuló energiaforrások területén dolgozó tudományos szakemberek és innovátorok következő generációját kitermelni képes oktatási intézmények kiemelt prioritást jelentenek; e tekintetben emlékeztet a Horizont 2020 és az Európai Innovációs és Technológiai Intézet fontos szerepére az oktatás, a kutatás és a megújulóenergia-ágazatban történő megvalósítás közötti szakadék áthidalásában;

67. különös jelentőséget tulajdonít az európai szabadalmi oltalmi mechanizmusok közötti együttműködésnek a megújuló energiák terén az értékes és kiaknázatlan szellemi tulajdonhoz való hozzáférés elősegítése érdekében; hangsúlyozza, hogy mielőbb meg kell jelennie a tervezett európai szabadalomnak a megújuló energiák területén;

68. úgy véli, hogy a meglévő eszközökkel végrehajtott célzott kutatás-fejlesztést hatékonyabbá kell tenni, és aggódik amiatt, hogy a megújuló energiaforrások iparágának egyes részein a kutatás és fejlesztés el volt hanyagolva, ami egyes esetekben kereskedelmi problémákhoz vezetett; hangsúlyozza az újító, a felmerülő és meglévő technológiák továbbfejlesztésébe, valamint a szállítás és az energiaipar közötti rendszerintegrációba való beruházások szükségességét a versenyképesség megőrzése vagy megteremtése, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a meglévő technológiák egész életciklusuk során fenntarthatók maradjanak; hangsúlyozza a megújuló energiákkal kapcsolatos kutatás-fejlesztésre irányuló befektetések szükségességét, különösen a kapacitás, a hatékonyság és a térbeli lábnyom csökkentése területén;

69. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsanak végre a megújuló energiák ipari alkalmazásokkal együtt történő használatán alapuló kutatásra irányuló befektetéseket, például a gépjárműágazatban;

70. üdvözlja a Bizottság azon bejelentését, hogy 2013-ban közleményt terjeszt elő az energiatechnológiára vonatkozó politikával kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy az európai stratégiai energiatechnológiai (SET) terv megfelelő részeinek végrehajtásakor összpontosítson olyan technológiákra, amelyek javítják a megújuló energiaforrások versenyképességét és betáplálásukat az energiarendszerbe, mint például a hálózatirányítás, a tárolási technológiák, vagy a megújuló fűtés és hűtés, mindeközben nem szorítva háttérbe a megújuló energiaforrások tekintetében már bevált és évek óta alkalmazott technológiákat;

71. hangsúlyozza, hogy a kutatás kulcsszerepet játszik az új, tiszta technológiák fejlesztésében és megfizethetőségében; megjegyzi, hogy a SET-terv jelentősen hozzájárulhat a megújuló technológiák megfizethetővé és versenyképessé tételéhez;

A megújuló energia támogatásának európai kerete

72. hangsúlyozza, hogy a tagállamok jelenleg számos különböző támogatási rendszert alkalmaznak; kiemeli, hogy ez a támogatás erőteljes növekedéshez vezetett, ami különösen akkor igaz, ha a támogatási rendszerek jól vannak megtervezve, egyes támogatási rendszerek azonban rosszul voltak megtervezve és nem bizonyultak elég rugalmasnak ahhoz, hogy bizonyos technológiák terén igazodjanak a csökkenő költségekhez, és egyes esetekben túlkompenzálást okozott, ami a fogyasztókat pénzügyileg megterhelte; örömmel állapítja meg, hogy e támogatásoknak köszönhetően egyes megújuló energiaforrások bizonyos területeken, például a földrajzi szempontból előnyös, a tőkéhez való könnyű hozzáférés és a legalacsonyabb adminisztratív terhek, illetve méretgazdaságosság által jellemzett helyeken versenyképesek a hagyományos energiatermelési módszerekkel szemben;

73. hangsúlyozza, hogy egyes tagállamokban a villamos energia kiskereskedelmi fogyasztói és ipari ára emelkedett az állami befolyás és bizonyos tényezők – köztük a fosszilis tüzelőanyagok ára – miatt; rámutat arra, hogy 2010-ben az uniós háztartások 22 %-a aggódott amiatt, hogy áramszámláját nem tudja kifizetni, és feltételezi, hogy ez a helyzet időközben romolhatott; hangsúlyozza, hogy az energiának mindenki számára megfizethetőnek kell lennie, és az iparág versenyképességét nem szabad akadályozni; kéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket az alacsony jövedelemmel rendelkező fogyasztók hatékony védelmének biztosítása érdekében, és mindeközben hívják fel a figyelmet az energiatakarékosági és energiahatékonysági intézkedésekben rejlő lehetőségekre; rámutat arra, hogy a csökkenő nagykereskedelmi áraknak a fogyasztók javát kell szolgálniuk;

74. óva int attól, hogy a túl magasan megállapított támogatási összegek a túlkompenzálás révén elnyomhatják a technológiai előrelépést és akadályozhatják a piaci integrációt, mivel csökkentik az innovatívabb és költséghatékonyabb termékek kifejlesztésének ösztönzését; megjegyzi, hogy a támogatási mechanizmusok piaci jelekre érzékeny, intelligens megtervezése kulcsfontosságú a túlkompenzálás megakadályozására; úgy véli, hogy a technológiák versenyképességét növeli és a piaci integrációt megkönnyíti, ha sikerül minél gyorsabban olyan rendszerekre váltani, amelyek nem kímélik meg a termelőket a piaci árak kockázatától;

2013. május 21., kedd

75. meggyőződése, hogy a Bizottságnak támogatnia kell a tagállamokat abban, hogy meghatározzák a legköltséghatékonyabb megújuló energiaforrásokat és az azokban rejlő lehetőségek maximális kiaknázásának módját; emlékeztet arra, hogy a költségoptimalizált szakpolitikák a helyi keresleti minta, a kínálati lehetőségek és a gazdasági környezet szerint változnak;

76. üdvözli a Bizottság azon bejelentését, hogy dolgozni fog a bevált gyakorlatokkal kapcsolatos iránymutatásokon és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti támogatási szabályozások reformján; felszólítja a Bizottságot, hogy ezeket az iránymutatásokat a lehető leghamarabb terjessze elő, hogy a különböző nemzeti rendszerek ne torzítsák a versenyt, és ne akadályozzák az EU-n belüli kereskedelmet és beruházást, a kiszámíthatóság és a költséghatékonyság fokozása és a túlzott támogatások elkerülése érdekében; ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a belső piaci vívmányokat valamennyi tagállam tiszteletben tartsa; meg van győződve arról, hogy a bevált gyakorlatokra vonatkozó iránymutatások fontos lépést jelentenek a működőképes, egységes energiapiac biztosítása felé, és úgy véli, hogy az iránymutatásokat nemzeti szinten kiegészíthetné a jelenlegi nemzeti rendszerek költséghatékonyságának értékelése, a hatályuk alá tartozó különböző technológiák figyelembevételével a nemzeti támogatási mechanizmusok jobb összehasonlíthatóságának, összehangolásának és fokozatos közelítésének biztosítása érdekében; meg van győződve arról is, hogy az iránymutatások tagállami szintű végrehajtása elengedhetetlen lesz ahhoz, hogy el lehessen kerülni a nemzeti támogatási rendszerek visszamenőleges megváltoztatását vagy felfüggesztését, mert ez elrettentő jeleket közvetítena a befektetők felé, és komoly gazdasági zavart okozna azon magánszemélyek körében, akik ilyen programok alapján fektettek be megújuló energiaforrásokba; hangsúlyozza, hogy ezen iránymutatások végrehajtását a tagállamoknak kellene biztosítaniuk, és hogy külön támogatási szabályokat kell engedélyezni a helyi és regionális erőforrások feltárására;

77. a különféle tagállami támogatási rendszerek alapján szükségesnek tartja a fokozottabb közelítésre és a 2020 utáni időszakra vonatkozó megfelelő európai támogatási rendszerre irányuló párbeszéd előmozdítását; meggyőződése, hogy hosszú távon a megújuló energia uniós szintű támogatásának integráltabb rendszere, amely teljes mértékben figyelembe veszi a regionális és földrajzi különbségeket és a meglévő, nemzetek fölötti kezdeményezéseket, valamint része a széndioxid-mentesítésre irányuló általános erőfeszítéseknek, segíthetné a megújuló energiaforrások legköltséghatékonyabb keretének létrehozását és egyenlő versenyfeltételek megteremtését, melynek keretében teljes mértékben ki lehet aknázni a megújuló energiaforrásokban rejlő lehetőségeket; megállapítja, hogy a megújuló energiaforrásokra vonatkozó meglévő irányelv lehetővé teszi a kormányok számára, hogy közös támogatási rendszereket használjanak; rámutat az egyes európai országokban megszerzett tapasztalatokra, amelyek sikeresen tanúsítják, hogy egy integrált villamosenergia-piacon működtetett közös módszer hogyan nyújt lehetőséget a nemzeti rendszerek számára kölcsönösen előnyös innovációkra; kéri a Bizottságot, hogy a 2020 utáni jogalkotási kerettel összefüggésben értékelje, hogy a megújuló energiaforrásoknak az egész EU-ra kiterjedő támogatási rendszere olyan költséghatékonyabb keretet nyújt-e, amelyben az ezen energiaforrásokban rejlő teljes potenciál kiaknázható, valamint azt, hogy a fokozatos közelítés hogyan működhetne;

78. hangsúlyozza a támogatási mechanizmusokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjének előnyeit; rámutat, hogy az Egyesült Királyság és Olaszország nemrégiben bejelentette, hogy támogatási programjait a kvótarendszerről az átvételi áras rendszerre állítja át, mivel a hasonló földrajzi adottságú területekről származó bizonyítékok azt sugallták, hogy az átvételi áras támogatási modellek alacsonyabb költségekkel járnak; felhívja a Bizottságot, hogy jelenlegi elemzését⁽¹⁾ és következő iránymutató javaslatát egészítse ki e szempontokkal;

79. javasolja az olyan kezdeményezések alapul vételét, mint a Norvégia és Svédország által végrehajtott közös támogatási rendszer, hogy adott esetben lépésről lépésre lehessen kialakítani közös regionális támogatási rendszereket az olyan közös energiapiacok körül, mint például a „Nord Pool”;

80. felhívja a költségvetési hatóságot, hogy biztosítson forrásokat az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (ACER) számára feladatainak ellátásához és a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról, átláthatóságáról és hatékonyságáról szóló rendeletben rögzített céljainak eléréséhez; megjegyzi, hogy erre szükség van a villamos energia és a gáz integrált és átlátható belső piacának 2014-ig történő megvalósításához;

o

o o

81. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ COM(2012)0271 és kísérő dokumentumai; (SEC(2008)0057); IEE „RE-Shaping” tanulmányok „Quo(ta) vadis, Europe?”.